

50 éves a Mátrai Erőmű

Világviszonylatban is ritka, hogy egy szénerőmű 50 év után is magas kihatással működjön, és alaperőműként meghatározó szerepet töltsön be az ország villamosenergia-rendszerében.

Írásainkban, remélem, megtalálják a titok nyitját, választ a kérdésre: Ez a Magyarországon egyedülként nagy mennyiségben és gazdaságosan kiaknázzható energetikai nyersanyag – a lignit – rendelkezésre állásában és a céget működtető munkavállalói kollektíva szakértelmében és elkötelezettségében rejlik.

Az ötven év története sok eseményt tartalmaz. Hogyan tért át a népgazdaság a mélyművelésről a nagygépes külszíni fejtésre, hogyan nőtt fel a feladathoz a hazai energetikai gépgyártás, hogyan jöttek létre magyar szabadalmak? Hogyan kísérte végig a cég történetét az állandó megújulás, technológiaváltás, korszerűsítés igénye? A válasz összefonódik a Mátrai Erőmű Zrt. történelmével.

A cég életében minden év egy új kihívást jelentett. Voltak természeti csapások, technikai kényszerek, környezetvédelmi elvárások, melyekre a dolgozóknak és a vezetőknek innovációval, szorgalommal és verejtékes munkával kellett – többnyire gyorsan – válaszolniuk.

A tulajdonosok, a hatóságok, a villamos rendszerirányítás szigorú feltételei és kontrollja mellett is eredményes a Mátrai Erőmű működése.

A Mátrai Erőmű Zrt. jelenlegi vezérigazgatójaként folyamatosan érzékelem a munkatársak pozitív hozzáállását a munkához, elhivatottságukat a jövő irányába. Bizton állítom, hogy az elmúlt 50 év sikerei, tapasztalatai alapján az új, megújuló energetika világában is meghatározóak maradunk.

Jó szerencsét!

*Horváth Péter János
vezérigazgató, Mátrai Erőmű Zrt.*

Ötven éve látjuk el lignittel a visontai erőművet

DR. BREUER JÁNOS okl. bányamérnök

A cikk azokat a legfontosabb tényezőket, hatásokat mutatja be, melyek a tüzelőanyag-ellátáson keresztül mind gazdasági, mind műszaki vonatkozásban a legnagyobb hatással voltak az 50 éves jubileumához érkezett visontai lignitbázisú villamosenergia-termelés eredményességére.

Bevezetés – Előzmények

Fél évszázada, 1969. június 19-én indult a sok szempontból újdonságnak számító lignitbázisú villamosenergia-termelés Visontán.

Újdonságnak számított hazai viszonyok között a korábban is szénbázison működő erőművekhez viszonyított nagy erőműkapacitás, az erőműi blokkok nagy, 100 és 200 MW-os egységteljesítménye, a térségi vízhiány miatt alkalmazott „száraz”, Heller–Forgó-féle hűtési rendszer, a Magyarországon termelt szénfélések között a legalacsonyabb fűtőértékű és rendkívüli inhomogenitású lignit elégetésére alkalmas kőszén, és nem utolsósorban a magyar bányászatban mindmáig egyedülálló, speciális nagyteljesítményű marótárcsás és merítéklétrás kotrógépekkel, hánycépekkel,

gépekkel, szalagos szállítási rendszerekkel tervezett és megvalósított, külfejtési technológián alapuló, nagy termelő kapacitású bánya, noha mind a lignit eltüzelésével, mind a nagygépes külfejtési technológiával kapcsolatban voltak tapasztalatok a Lőrinci Erőműben és az Ecsédi Külfejtésben, de sokkal kisebb szénvolumen mellett.

A tüzelőanyag-kitermelés és -felhasználás ebből az ötven évből huszonnégy évig külön, huszonhat évig egy szervezeti egységben történt és történik ma is. A két szakmai kultúra kapcsolatának és egymásrautaltságának jelképe és tartalmi hordozója a lignitet a bányából az erőműbe átszállító szalagpálya volt függetlenül attól, hogy az egész termelési folyamat egy szervezeti egységben, vagy szervezetenként elkülönülten történt.